

תה"ג 19/02/68392 - היועץ המשפטי לממשלה נגד דוד ברוך סופר

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 19-02-68392 מדינת ישראל נ' סופר(עוצר)

לפני כבוד השופט חנה מרום לומפ
הועדר היועץ המשפטי לממשלה
באמצעות המחלקה לעניינים בינלאומיים בפרקליות
המדינה על ידי ב"כ עוז'ד יעל ביטון

נגד דוד ברוך סופר (עוצר)
על ידי ב"כ עוז'ד עמית חדד, עוז'ד נועה מילשטיין ועוז'ד יאיר
לשם המשיב

החלטה

רקע

1. ביום 27.2.19 הוגשה עתירה להכרזת המשיב כבר הסירה לאוסטריה בגין עבירות מרמה שונות. הראיות צורפו לבקשת ההסירה ונמסרו לעיון ב"כ המשיב בהתאם לתקנות ההסירה (סדר דין וכלי ראיות בעתיות), תשל"א-1970 (להלן: "תקנות ההסירה").

2. במקביל להגשת העתירה ולמעצר המשיב, בוצעה על ידי משטרת ישראל בקשה לחיקור דין מטעם רשות אוסטריה במסגרת נגבי מהמשיב הודעות וכן בוצעו פעולות חקירה נוספת. בדיון שהתנהל לפני מיום 10.9.19, התנגד ב"כ המשיב לשימוש בהודעות אלו בטענה שהן לא הוגשו לבית המשפט. לפיכך הוריתי כי ככל שיש כוונה להסתמך על ראיות אלו, על רשות אוסטריה לבקש זאת מהווער ולהעביר את בקשתם באמצעות דואר דיפלומטי.

3. בהתאם להחלטה זו התקבל ביום 12.10.19 מכתב הבירה מרשות אוסטריה, בו ביקש להסתמך על הודעות המשיב וכן על ראיות נוספות.

4. במסגרת הדיון שהתנהל ביום 1.1.20 טענו ב"כ העוטר כי למכتب לא צורף חומר הראיות עליו התבפס מכטב הבירה, לא הוגשה בקשה להוספת חומר ראיות זה על אף שמדובר למעשה בתיקון העתירה. בנסיבות אלה לא התקים דין דין לגופה של העתירה, והדין נדחה לצורך כך שהווער יבהיר מהי הדרך להוספת ראיות לעתירה, האם יש צורך בבקשתו או שמדובר בהודעה, וכן שיצורף חומר הראיות עליו מבקש להتبפס.

5. ביום 8.1.20 הגיעו ב"כ העוטר הודעה בעניין הוספת חומר ראיות לעתירה להכריז על המשיב כבר הסירה.

6. משכך, מונחת לפתח השאלה, האם על העוטר לגיש בקשה לתיקון העתירה או שמא אין מדובר בבקשת הנתינה לשיקול דעת בית משפט,DOI בהודעה על כך מטעמו של העוטר.

עיקרי טענות הצדדים

7. ב"כ העותר סבירה, כי ככל אין צורך בבקשת תיקון עתירה על מנת להסתמך על חומר ראיות הנוסף והדריך להוספת חומר ראיות לעתירת הסגירה היא באמצעות הودעה של ב"כ העותר על צירוף החומר הנוסף לבית המשפט, ללא צורך בתיקון העתירה. לדידה, אין מקום לעשות היקש מהוראות החוק הנוגעות לתיקון כתוב האישום בסדר הדין הפלילי בכך למדו על הדרכ ששי לילך בה בהליך ההסגירה. הוספת חומר ראיות לעתירת הסגירה אינה משנה שמעותית את בקשת ההסגירה עצמה והוא הייתה ונותרה בקשה להסרת המשיב לאויסטריה לצורך העמדתו לדין בגין אותן עבירות. שני מחותי זה בין הליך ההסגירה וההליך הפלילי מקבל משנה תוקף מקום בו החומר הנוסף הועבר לב"כ המשיב בשלב מוקדם של ההליך, במסגרת הבקשה לעיון בחומר החקירה, והובחר כי העותר מבקש להסתמך עליו כך שזכותו של המשיב להילך הוגן לא נפגעה.

8. ב"כ המשיב סברו, כי יש לדוחות את "הודעת העותר" ולקבוע שיש לבחון את בקשת ההסגירה על בסיס חומר ראיות שצורך לבקשת ושפורט בפרק האחיזה לאיושם בלבד, וזאת מן הטעמים הבאים:

א. לא ניתן לתקן את בקשת ההסגירה על ידי הודהה ועל העותר היה לבקש את רשותו של בית המשפט, שהרי לפי הכלל הבסיסי בכל הליך משפטי כדי לתקן עתירה או בקשה על בעל הדין לפני פנויות בית משפט ולבקש את רשותו לביצוע התקון מלבד החיריג הקבוע בסעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 (להלן: "חсад" פ") לפיו תובע ראשאי בכל עת עד לתחילת המשפט לתקן כתוב איושם במסירת הודהה לבית המשפט המפרט את השינוי. אף תקנה 18 לתקנות ההסגירה קובעת במפורש אילו סעיפים בחсад"פ יחולו גם על הליך ההסגירה, והוא אינה מצינית את תקנה 91 לחсад"פ. אף תקנה 11(ג) לתקנות ההסגירה מבירה במפורש, כי ככל שאחד מבני הדין מעוניין לתקן את בקשת ההסגירה בעקבות טענה מקדמית עליו לבקש זאת.

ב. העותר התעלם לחולוטין מהחלטת בית המשפט כאשר נימנע מلتיקן את פרק האחיזה לאיושם, ולא פירט כיצד לטענתו ראיות חדשות מקיימות אחיזה לאיושם המפורט בבקשת ההסגירה. זאת, למרות שבית המשפט הבahir בהחלטתו מיום 1.1.2011 כי הוספת ראיות הנוספות מחייבת את תיקון בבקשת ההסגירה גופה, ואת תיקון פרק האחיזה לאיושם בבקשת ההסגירה באופן ספציפי. הוספת ראיות שונות משנה את ירידת המחלוקת וכן יש לתקן את בקשת ההסגירה כיצד הראיות החדשות מהוות, לשיטתו, אחיזה לאיושם.

ג. לסימן נטען, כי גם אם היה העותר נשמע להוראות בית משפט ומבקש לתקן את בקשת ההסגירה, היה על בית המשפט לדוחות את בקשתו לאור החומרה הרבה בהתנהלות העותר כך שרק לאחר כ- 11 חודשים מיום הגשת בקשת ההסגירה העותר הודיע, כי הוא מעוניין לצרף לבקשת ההסגירה את ההודעות אשר נגבו מהמשיב במסגרת החקירה בישראל, ואת המוצגים אשר נתפסו בעת החיפוש בביתו ובמשרדו של המשיב. מדובר בראיות המצויות בידיו של העותר מזה חדשים רבים. מכאן, שעסוקין בפגיעה בזכות המשיב להילך הוגן והשיינו הרב בהתנהלות העותר עומדים בניגוד לכללי הצדקה הטבעיים ולתקנת הציבור.

דין והכרעה

9. בפתח הדברים אומר, כי לדידי, היה על העותר להגיש הודהה לבית המשפט על צירוף חומר ראיות נוסף, ללא צורך בהגשת בקשה כפי שיפורט בהמשך.

10. השאלה המשפטית הדרישה הכרעה בעניינו היא, האם הדרך הרואה להוספת חומר ראיות לעתירה

ה הסגירה היא באמצעות הודעת העותר על צירוף החומר הנוסף או שמא בדרך של הגשת בקשה לבית המשפט ואישרו בדבר צירוף חומר הראות הנוסף.

11. לסוגיה הנדונה יפים הדברים שנאמרו במאמרה של עירית קאהן "דיני הסגירה" בספר "משפט בינלאומי" (רוני סיבל ויעל רונן, מהדורה שלישית 2016): "**חוק ההסגירה ותקנות ההסגירה מחייבים על הליך הסגירה במפורש רק הוראות מסוימות מדיני הפרוצדורה הפליליות וקובעים הוראות מיוחדות בעניינים אחרים. מכלל הן ניתן ללמדך לאו קרי, שאר ההוראות מן הדין הפלילי אין חלות באופן אוטומטי על הליך הסגירה. במקורה של לكونה בחוק ההסגירה בנושא דין, אין מניעה לפנות לדיני הפלילים הכלליים".....לסיכום, ניתן לומר כי יש לראות בהליך הסגירה הליך בעל אופי ייחודי, הדומה יותר לדין הפלילי מאשר לדין האזרחי, אך אינם זהה לו. ברוב המקרים יkirin הדין הפלילי על הליך הסגירה אולם לא תמיד תחביב הקרנה שכזו גירה שווה בין משפט פלילי להליך הסגירה" (ר' עמ' 497-498, סעיף 20.3).**

12. תקנה 5 לתקנות הסגירה קובעת מהם התכנים אשר על עתירה להסגירה להכיל. תקנה זו מונה 7 פריטים, כאשר פירוט הראות המהוות אחזיה לאישום, אינם חלק מהפריטים שנקבע שיש לפרטם בעתירה. תקנה 5 קובעת, כי אל העתירה יצורפו כל המסמכים והמצגים שהוגשו בתמיכת הטענה מטעם המדינה המבקשת. מכאן אנו למדים שחומר הראות, אינם חלק מגוף העתירה אלא מצורף אליה.

13. תקנה 12 לתקנות הסגירה קובעת:

"(א) לא נטענה טענה מקדמית, או נטענה ולא נדחתה העתירה כאמור, יפתח העותר ויגיש את ראיותיו ורשי הוא להגיש ראיות נוספות, בין בכתב ובין בעל פה, לריאות שצורפו לעתירה בהתאם לתקנה 5.

(ב) המבקש רשי הוא להשיב בעצמו או על ידי סניגورو, ולהגיש את ראיותיו, ורשי בית המשפט להרשות לכל בעל דין להוסיף ולטעון אחרי טענות בעל דין الآخر, ובלבך שלմבקש תהא זכות לטעון אחרון, בעצמו או על ידי סניגورو".

14. עיננו הראות, שլפי תקנה זו העותר אינו צריך להגיש בקשה לבית משפט להוספה חומר ראיות לעתירה הסגירה ולקבל אישור לכך, והדרך להגשה היא באמצעות הודעת העותר על צירוף החומר הנוסף, זאת בשונה מ מצב בו נטענה טענה מקדמית אשר התקבלה, והעותר מבקש לתקן את העתירה, רק במקורה זה עליו לבקש את רשות בית המשפט, כאמור בתקנה 11(ג) לתקנות הסגירה.

15. הסדר זה דומה במהותו להליך הפלילי, על פי בהתאם להוראת סעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, טובע רשי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרועו ממנו, במסירת הودעה לבית המשפט המפרטת את השינוי.

16. מתקנה 12 נלמד, כי לא קיימת לكونה במסגרת דיני הסגירה בעניין הגשת הראיות הנוספות ותקנה זו קובעת במפורש, כי העותר רשאי להגיש ראיותיו ורשי הוא להגיש ראיות נוספות, בין בכתב ובין בעל פה, לריאות שצורפו לעתירה. בהתאם, גם למשיב הזכות להשיב בעצמו ולהגיש את ראיותיו ורשי בית המשפט להרשות לכל בעל דין להוסיף ולטעון אחרי טענות בעל דין الآخر ובלבך שלמשיב תהא זכות לטעון אחרון. סדר דין אלה שומרים על זכותו של המשיב להליך הוגן. כך גם בעניינו, לאחר שאנו מצוים בראשיתו של

ההליך, בטרם נשמעו טענות לגופה של עתירה, לא נפגעה זכותו של המשיב להליך הוגן ולא נגרם לו עיוות דין, בניגוד לנטען על ידו. יתרה מזו, החומר הנוסף הועבר למשיב עוד בשלב המעצר ובעת הדיון בבקשתו לעין בחומר הראיות, כך שראיות אלה מוכרכות היטב לב"כ המשיב עוד מתחילהו של ההליך.

17. **יציון,** כי גם אם הייתה מגיעה למסקנה שהיה על העוטר להגיש בקשה לתיקון העתירה, בדומה להוראת תקנה 11(ג), הייתה נותרת בבקשת זו לאור השלב המוקדי בו נמצא הליך ההסגרה.

18. **טרם חתימה יעור,** כי יש צדק בדברי ב"כ המשיב שהוא מקום להודיע על צורוף חומרים אלה עוד בשלב מוקדם יותר, שכן בישיבת יום ה-19.9.2010 הודיעה ב"כ העוטר שהיא אינה מבקשת לבסס את טיעוניה על חומרים נוספים שלא צורפו לעתירה, ורק ביום 19.10.2013 הודיעה, כי רשות אוסטרליה מבקשת לבסס את העתירה גם על ראיות אלה. הדבר גרם להימשכות ההליכים שעזה שהמשיב עצור אך, כאמור, אין בהתנהלות זו כדי למנוע הגשת הראיות ראיות נוספות בהתאם לדין.

19. **סוף דבר,** די היה במסירת הودעת העוטר לבית המשפט על הוספת חומר הראיות לעתירה להסגרה וכן כך נהג בהתאם לאמור בתקנות ההסגרה. חומר הראיות המצורף כולל את הודעתו של המשיב על תצופיהם וכן תמונות המוצגים שנטפסו, כפי שהוגשו בבית המשפט ביום 19.7.2019 במסגרת בקשה המשיב לעין בחומר הראיות.

המציאות תשלח החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.